

Inici del segon llarg, a la base del característic diedre inclinat, que dona nom a la via. Foto Daniel Maldonado

la reunió sota el diedre inclinat, haurem de pujar per una placa que ens queda a la nostra esquerra, es tracta d'una placa de IV, on haurem de tenir una mica d'imaginació per posar un friend i algun fissurer. Un cop pujada la placa trobarem una sabina on podrem col·locar un natural. Des d'aquí agafarem un petit diedre que ens queda a mà dreta, per agafar posteriorment un esperó de III que ens portarà a un arbre (que es véu des dels llacs de Perramó), on farem reunió. El següent llarg és un diedre de III+, on tornarem a fer reunió en un altre arbre petit. Des d'aquest punt, podem triar dues alternatives per arribar al cim. La primera i més fàcil: continuar recte a munt fins arribar a l'aresta que porta al cim; es tracta d'una grimpada fàcil de II. O la més aconsellable, flanquejar des de l'arbre de reunió a l'esquerra, fins posar-nos sota d'un magnífic diedre de IV+; l'entrada es fa per la placa de l'esquerra en bavaresa, IV+, es continua pel diedre i per terreny fàcil i descompost fins al cim.

Descens

Un cop al cim haurem d'anar al coll Oest de les agulles, i farem un ràpel des d'una sabina d'uns 20 metres. I fins al coll farem una desgrimpada fins arribar al coll, atents amb les pedres soltes. Un cop al coll tornem a agafar la tartera de pujada.

Bibliografia:

Tera Camins, Josep: *Posets-Perdiguero*, Edicions Montblanc-Martín, vol. 2, Barcelona, 1994.
Refugio y Valle de Estós, Prames, Zaragoza, 1992.

Si voleu consultar el llibre de ressenyes de tota la vall de Benasc podeu anar a una gran superfície de venda de productes de muntanya al poble de Benasc (el nom de la qual ens estalviem). Hi trobareu informació de les vies clàssiques i de les últimes obertures.

Fitxa tècnica

Agulles de Perramó: 2.550 metres.

Via: Diedre inclinat, 150 metres.

Primera ascensió: J. Murciano i J. Espier (6-XII-1981)

Horari: unes 2,30 hores.

Dificultat: D.

Material: Joc de tascons, fiends petits i mitjans. Alguna vaga llarga pot ser útil i un parell de pitons al fons de la motxilla, que mai sobren en ascensions alpines, encara que siguin fàcils. És molt aconsellable que les cordes dobles siguin de 55 metres.

Daniel Maldonado i Francesc Sánchez